

PODMYKAĆ (2) *vb impf*

o jasne.

praes 1 sg podmykãm (1). ◊ [3 sg podmykã.] ◊ *imp* 2 sg podmyk(a)j (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. podemknąc.

1. *Podkładać, podsuwać* (1) : [Podmykam/ Suppono. *Volck Rrr3, Rrr2v.*]

podmykać pod co (1): Supplodo, Podbiyam álbo podmykam pod co *Mącz 303c.*

a. [Oszukiwać podsuwając [co]: Niepláci táko/ ianek podmyka kárty Es gilt alfo nit/ der henfel rückt vnder dy karte. *Wokabul 1539 H3v.*]

2. *Oszukiwać przesuwając [czego czym]* (1) : A kiedy mu będzies mierzył [...]. Tam go więc lada ocz pytay A lokczya palczem potmikay. A tak tu owdzie potroffé Sporzey więc tak roftą grołfe. *RejKup e2.*

Synonimy: 1. *podczyniać, podkładać, podpierać, podstawiać.*

Formacje współrdzenne cf MKNAĆ.

MŚ, SBu